

میراث ترامپ؛ شرم و فرصت

تعریف و اجرایی کنند و به خود پلیس و ارتش قانداره درک کنند بهترین اقدام برای مهار حرکات و وسع اعتراضی چیست؛ بذکر از همه اینکه هر آشکاره یکی از دو حزب برتر از اعمال و رفتار پلیس‌ها و واکنش آنها در قبال افراد معترض مشهود است و بر همین اساس به یاد شکلی شل و سست با معترضان دلخواه خویش روبرو می‌شوند یا به‌هواداران حزب رقیب رایش از حد سرکوب می‌کنند. این در حالی است که قانون اساسی آمریکا تصریح می‌دارد پلیس نه یک قوای دارای حق تقسییر از قوانین بلکه مجری صرف حق قوانین است. اگر قبض حاصل شود که در قواعت جزایر آمریکا خلاها و خدشه‌های وجود دارد، البته ناکامی شدید ترامپ در سمت و سوا دادن به‌هوادارانش به‌قصد رسیدن اجلاس گنگره به نتیجه مطلوب و (معقل کردن جو بایدن) نیز از آثار بارز و پیامدهای بزرگی رویداد چهره‌شنه‌ها و واشگتن بود. این البته اولین و آخرین شکست ترامپ علی‌چهار سال ریاست جمهوری وی نبود و او از همان زمان که با شعار «دروغین آمریکا، اول» و «در کارزار انتخاباتی سال ۲۰۱۶ آمریکا و روسیه جمهوری این کشور نیست، نه تنها به این گونه وعده‌ها حاکم نمود، بلکه کشوری را در اذهان ترسیم و متجلی کرد که فقط مجری تئوری است و دور از معاهده‌های بین‌المللی و حتی پیمان‌نامه‌هایی که پیش‌تر پایشان را امضا کرده‌است، شاید ترامپ در چهار سال بعدی که رئیس‌جمهوری است، با هدف بی‌ثبات کردن بایدن و مقدمه‌چینی برای بازگشت احتمالی‌اش به‌کاخ سفید و ۲۰۲۴ رو به پیامدها و تئوریت‌های تدبیر باوردار ما باید پذیرفتن تازوی دیگر در دست او نیست و اقتضاج او و هوداران تندروی در مجاری چهره‌شنه‌ها یک‌کنگره آمریکا طومار آنها را تا اطلاع ثانوی در هم پیچیده و البته لزوم بازسازی و تقویت نیروهای امنیتی کامل و پلیس خواب‌مانده آمریکا را هم فریاد کرده‌است.

میزان خشونت برخاسته از تهاجم هواداران دونالد ترامپ به‌کنگره آمریکا در چهارشنبه شب گذشته بسیاری را حیرت زده کرد اما واقعیت امر این است که رئیس‌جمهوری در آستانه خروج آمریکا دقایقه‌ها دنبال چنین رویه‌ای می‌گردد.

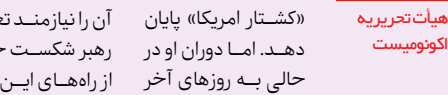
«نوعی احیای دروغین و سرراپ‌گونه با سلاح سمیت» عاتقانی پیش از آن نیز درگیری‌ها و حوادثی در سطح واشنگتن رخ داده بود - که گواهی اتفاقات مهیب‌تر چهارشنبه حاضر را می‌داد اولیویا بیوز خبرنگار سایت پولیتیکو که در محل حاضر بود، نوشت که درود: «پلیس‌ها آماده واکشاند اما ما از ترس شلیک شدن دیوارها و میزها پناه بردیم». در همان زمان برخورد فیزیکی طرفداران ترامپ با پلیس ضد شورش شروع شده و کار پرتاب گاشک‌آور کشیده شده بود. نگرانی زمانی اوج گرفت پلیس‌ها برای دقایقی خود را از مدار خارج کردند و هجوم می‌آید به خیابان شیکاگو از گزارش‌ها خبر از ترس خوردن و زخمی شدن تعدادی از جوانان پلیس داده بود. در نهایت جمهوریخواهان مستقر در گره از ترامپ خواستند خود را از آماج گسیخته خود کار بکشند. آنها توصیه‌کننده یک پایتخت را هرچه سریع‌تر ترک کردند. یک گالاکری که کهنه کار ارتشی و جمهوریخواه میانه‌رو گفته بود: «از زمان اعزام به عراق در سال ۲۰۰۱، صحنه‌هایی با این رازان خشونت را در سطح شهرها دیده‌ام. با ترامپ است هرچه سریع‌تر این بساط را جمع کنند، ترامپ البته به این خواست در یکی دو ساعت اول ترتیب‌ناز نداده و در نهایت بی‌پای پیوسته و طی آن از قطارهای گندنگان خواست قوانین ملی را فرستاد و روبرو روبرو پلیس نایستند و مسامت‌آمیز می‌کنند.

مل بیگامی پوششی ناکافی بر نیات قبلی ترامپ بود زیرا آن‌ها کم‌کم می‌خواستند هوادارانش به (واشنگتن می‌سی) و «کنگره آمریکا» را به هم بریزند. اجلاس کنگره اضافه شدند و کنگره و پلیس افراد را پاینده احزاب دموکرات جمهوریخواه به مجلسین نامندگن و سنای تأیید شده

سیاست جمهوری یو بایدن یا انکار آن را هم فراهم می آورد.
ایمپ در دو ماه اخیر به کارت مدعی شده بود که دموکرات‌ها تخلفات را از آوی و حزب جمهوریخواه بردهند و پیروزی نهایی صحنه است و تمام به این بینگنا تکرار کرده و مسائلی که بهم ریختن اوضاع در کنگره خطاب به طرفداران رادیکال بود در مقابل صلح جنوبی کاخ سفید گفته بود. اسرتنی به این فریز هرگز در صحنه سیاست امریکا روی ننداده بود. بایدن مهمات فنی این پرسوسه و حقیقت کار داشته میگردد، اگر نمکی را می طلیم، برای هواداران ضعفیت ما است وگرته شخص است که سیاسیون جمهورخواه نیک می دانند که نه باید انجام دهند و قدرت کافی دارند. چنین رویکردی واهیله در تمامی دوران چهار ساله زامردینا روایت داده شده بود. اما عده ای اصرار داشتند که آن را نادیده بگیرند. حتی وقتی بسیاری از جمهورخواهان قضایات با اتخاذ سیاست سکوت خواهان پذیرش نتیجه انتخابات و تأیید ریاست جمهوری باین شدند، ترامپ با انواع اظهار نظر و توضیحاتی که می کند فشار ابسوسی تنش های هر چه بیشتر قود داده بود. سده ای در امریکا هنوز مدعی اندر گونه نهاجمی به نهادینه سیاسی در این کشور از سوی مجامع غیر رسمی و اجتناب های می آید اما خطر اصلی تر بر خاسته از عملکرد مستقیم مضمر و حزب بزرگ و اقدامات متناقض و خود خوانانه آنها به نظایران احزاب در مسائل امنیتی - ملی است، وقتی که جو بدین در اولین ساعات شورش آتشفشان هاپلرشینی شب و روز پیشبینیه پیامی برای ملی آمریکا فراهم می شود. رسیدن او نیز خواص ماندن و از مسیر حوادث عقب نگه داشته شدن است. در گوشه ای ازپیام او آمده بود: «این یک شورش واقعی بزرگ علیه اصل دموکراسی و در نتیجه مذموم است و باید چرخه سریع تر فرو می باشد». «باید این طریق و این است که دموکراسی ها فروری باشند.» «باید نشان دادست که در همان نه عقب نشینی و پایان دادن به برخورد هیچ نشانی از حکومت خشونت نداشت. در این زمینه ها فرقی در در فهم غرض ورز بودن سر راه روز و حزب نیست».

منبع: New Yorker

New Yorker: منبع

می روی روبه رواست.

باشد اما در حقیقت دو شکست را در برداشت، زمانی که هواداران آقای ترامپ، شبیه‌ها را می‌شکستند و وارد ساختمان می‌شدند، کنگره در حال تأیید نتایج بود که شکست قطعی رئیس‌جمهور در ماه نوامبر را صحنه می‌گذاشت. از سوی دیگر نیز دموکرات‌ها در جورجیا جشن پیروزی در سنا و کسب اکثریت آن را به پا کرده بودند. همچنین اعتراض تظاهرکنندگان و مخالفی از حزب جمهوریخواه که در موضع واکله قرار گرفته بودند به پا کرد و این می‌تواند چینهایی برای ریاست جمهوری (جو بایدن) پس از ۲۰ ژانویه داشته باشد.

عقب‌نشینی از ادعاهای پوچ درباره سرقت آرا
در انتخابات و شکست جمهوریخواهان تحت
رهبری آقای «ترامپ» روشن و آشکار شده است.
حزبی که کلخ سفید و اکثریت سنا را در ۲۰۱۶ از
خود کرده بود، با شکست در جورجیا حتی
چهار سال آینده نیز شکست خورده به شمار
می‌آید. سال ۱۹۸۲، زمانی که اخبار سرخوردگی
«بنجامین هریسون» با تلگراف منتشر شد،
آخرین باری بود که جمهوریخواهان شرایط
امروز را تجربه کرده بودند.

طبیعتاً وقتی یک حزب سیاسی با چنین شکستی در این مقیاس روبرو می‌شود نه تنها درس‌هایی زیادی از آن می‌گیرد که سعی دارد قدرتمندانه بازگردد. این همان مسیری است که جمهوریخواهان پس از شکست «بری گولدواتر» در سال ۱۹۶۴ و دموکرات‌ها پس از شکست «والتر مونداله» در سال ۱۹۸۴ رفته‌اند.

اما این بار ساختن دوباره آسان نخواهد بود. چراکه حتی با وجود شکست آقای ترامپ، حدود ۹۰ درصد جمهوریخواهان او را تأیید می‌کنند. رقمی که به مراتب بهتر از تأیید ۶۵ درصدی «جورج دبلیو بوش» در آخرین ماه ریاست جمهوری‌اش به شمار می‌رود. با این حال آقای «ترامپ» از این محبوبیت در جهت تحقق افسانه پیروزی‌اش در انتخابات ریاست

جمهوری سوء استفاده کرد. براساس نتایج نظرسنجی «ایستگاه» ۶۴ درصد آراء دهنندگان جمهوریخواه معتقد بودند پیروزی آقای «باید» باید از سوی کنگره رد شود. حتی شاید حدود ۷۰ درصد جمهوریخواهان حاضر در مجلس نمایندگان و سنای که چهار ماه و نیم پیش در این اتفاق رخ دهد و تأثیرات آن را به بسیاری از آنها حتی با وجود حمله به کنگره بر آراءشان با فشاری می آورد. این حرکت به عنوان یک جنبش ضد دموکراتیک تمام شده تا هرگز در تاریخ مدرن سابقه نداشته که شانسی برای موفقیت آن نبود. از سوی دیگر نشاندهی بر سوابقی همه جانبه به آقای «ترامپ» داشته، چرا که نمایش این احو و حتی وفادارترین یارانش مانند «جف سینی»

Economist: منبع

داداشت

به نظر می‌رسد که دموکراسی امریکایی به لحاظ محتوا از درون پیر و فرتوت شده است و با نوار رنگ و لعاب چین و چروک‌های خود را از چشم‌ها پنهان می‌دارد. اما در درون انباشته از زخم‌ها و دردهای مزمن است. ایرادات وارده به شکل دموکراسی در امریکا محتوای آن را تحت تأثیر قرار داده است. به‌طوری‌که امروز بر پایه شاخص‌های واقعی حقوق بشر فاصله

جامعه آمریکا به سرعت به طرف دو قطبی و چندقطبی شدن حرکت می کند. فضای سیاست انتخابات تحت تأثیر مطالبات انبیا شده در حوزه های مختلف و قضای اجتماعی، سیاسی، رفاهی قرار گرفته و زمینه و بستر تشدید پیوپالیسم و ظهور تبارهای افراطی تر در وجود دارد.

اما ظهور تبار و تقویت جریان راست افراطی در آمریکا متصادفی نیست و با کنار رفتن ترامپ هم تعارضات و تضادهای جامعه آمریکا حل و فصل نخواهد شد. از حالا به بعد طریقت های قانون اساسی آمریکا بیش از هر زمان دیگری به چالش کشیده خواهد شد. یکی از این موارد استیضاح و برکناری رئیس جمهور قبل از پایان دوره مأموریت خواهد بود.

مطابق بخش ۴ ماده ۲۵ قس قانون اساسی که سال ۱۹۶۷ تصویب شده است، چنانچه رئیس جمهور قادر به انجام فعالیت فیزیکی و روانی نباشد، بدو درخواست معاون و با موافقت اکثریت اعضای کابینه رئیس جمهور برکنار می شود. عدم توانایی فیزیکی و روانی همچون بسیاری کسدرای است و تن به تفسیرهای مختلفی می دهد و هیچ چیز رویه ای در این خصوص وجود ندارد، می تواند موجبات شکاف و اختلاف در بدنه حاکمیت ایجاد کند. بعید است که رئیس جمهور به این شرایط تن دهد و براجتن موضوع برکناری خود را بپذیرد و به طور طبیعی با آن مخالفت خواهد کرد.

در صورت تکرار اعتراضات و حضور گنگره آمریکا که متشکل از دو مجلس سنا و نمایندگان است، باید به موضوع رسیدگی کند. در صورتی که

